

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček!“

Štev. 2.

V Ljubljani, 1. februarja 1898.

Leto XXVIII.

Zimski večer.

Odpri, dedek, modra usta,
 Odpri jih, nam kaj povej,
 Spet je zunaj zima pusta,
 Pada sneg naprej, naprej . . .

V peči za teboj brenčijo
 Panjevci kot čmrljev roj,
 V tvoji glavi pa bliščijo
 Pravljičice kot solčni soj —

Ah, povej, kak v skalnem gradi
 Čarovnik je star živel,
 Kak kraljičini je mladi
 Nje kraljestvo palček vzel —

Ah, povej, kak po kovača
 Nekdaj starka smrt prišla,
 Mlinarju bila igrača
 Kamen vreči do nebá,

In zakaj vse v daljnem mesti
 V črnem žalovalo je,
 Kak poginil zmaj zločesti,
 Ki htel knježno zalo je —

Tiho, tiho . . . dedek modri
 Modra usta je odprl,
 Vanjga vnuček zlatokodri
 Očki iskri je uprl —

In govoril je, govoril
 Dedek v gluho, pozno noč,
 Kak kovač je smrt pokoril,
 Ki je prišla ponj nekoč —,

Kak ob oknu je slonela,
 Knježna vsa objokana,
 Kak ji sova vsak dan sela
 Je na vrata obokana . . .

Tihi vsi so, vsi brezglasi,
 V vrata zdaj, zdaj v okno zró...
 Zunaj pada sneg počasi,
 Tuli burja v noč temno . . .

Lucijan.